

TANTXTANT

José García Montalvo

Professor de la UPF

Treball universitari

Les últimes dades sobre demanda de carreres universitàries mostren que medicina és la més sol·licitada a Catalunya (2.797 peticions) enfront d'una oferta de places de 860. L'informe més recent del CIS també situa als metges com la professió més valorada. Els enquestats afirmen que la seva elevada valoració té a veure amb la seva utilitat social, el seu prestigi social i, en tercer lloc, amb el fet d'estar ben pagada.

Amb tot, l'informe del CIS mostra també alguna cosa aparentment sorprenent: les professions de paleta i lampista estan més ben valorades que les d'advocat, jutge, periodista, escriptor o policia. Una part de l'explicació d'aquesta valoració es troba en la disminució substancial del salari relatiu dels universitaris enfront dels graduats de nivells educatius inferiors. El 1995 un universitari guanyava un 97% més que un treballador amb estudis primaris, segons les dades de l'Enquesta de Salaris. El 2002, un universitari guanyava solament un 67% més. I la disminució continua. L'explicació d'aquesta espectacular caiguda en la rendibilitat relativa dels estudis universitaris a Espanya és l'enorme augment dels universitaris que accedeixen al mercat laboral i una demanda de noves especialitzacions que no creix al mateix ritme. La conseqüència més directa d'aquest desajustament és que els nous universitaris ocupen llocs de treball cada vegada de menys qualificació. Aquest fenomen es coneix com sobrequalificació o la síndrome *jasp* (jove encara que sobradament preparat). Un article del Banc d'Espanya assenyala que un 18% de la caiguda observada en els rendiments salarials de l'educació universitària pot atribuir-se al fet que els universitaris treballen en ocupacions cada vegada de menys qualificació. Ser universitari ja no és el que era. I sembla que gran part de la població ho té clar, si s'ha de jutjar per les respostes a l'estudi del CIS.